

Islamic Knowledge and Insight

معرفت و بصیرت اسلامی

Identification of Volunteer Activity Components Based on Humanitarian Approaches Among Youth in the Red Crescent

شناسایی مولفه‌های فعالیت‌های داوطلبانه بر اساس رویکردهای بشردوستانه در میان جوانان هلال احمر

1. Mehdi Aliabadi ^{ID}: PhD student, Department of Educational Sciences, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran.

2. Mahboubeh Soleiman Pouromran ^{ID}: Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran (m.pouromran@gmail.com).

3. Behrang Esmaeili Shad ^{ID}: Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran.

۱. مهدی علی آبادی ^{ID}: دانشجوی دکتری، گروه علوم تربیتی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران.

۲. محبوبه سلیمان پورعمران ^{ID}: استادیار، گروه علوم تربیتی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران (m.pouromran@gmail.com).

۳. بهرنگ اسماعیلی شاد ^{ID}: استادیار، گروه علوم تربیتی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران.

Abstract

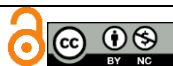
Volunteer activities in humanitarian organizations like the Red Crescent play a crucial role in crisis response and damage mitigation. This study identifies the factors influencing the voluntary activities of Red Crescent youth, focusing on humanitarian approaches. A qualitative methodology, including semi-structured interviews and thematic analysis, was employed to explore these factors. Findings reveal that training, organizational culture, technological infrastructure, and social support are key components enhancing the performance and motivation of volunteers. Specifically, specialized training, the adoption of modern technologies, and fostering a participatory organizational culture significantly contribute to volunteer preparedness. These results suggest that humanitarian organizations can improve their efficiency in crisis management by focusing on these elements.

Keywords: Volunteer activities, Red Crescent Society, humanitarian approaches

چکیده

فعالیت‌های داوطلبانه در سازمان‌های بشردوستانه مانند جمعیت هلال احمر نقشی اساسی در پاسخ به بحران‌ها و کاهش آسیب‌ها ایفا می‌کنند. این پژوهش به شناسایی مولفه‌های تأثیرگذار بر فعالیت‌های داوطلبانه جوانان هلال احمر با تأکید بر رویکردهای بشردوستانه می‌پردازد. روش تحقیق کیفی با استفاده از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و تحلیل مضمون برای شناسایی عوامل مؤثر مورد استفاده قرار گرفت. یافته‌ها نشان می‌دهند که آموزش، فرهنگ سازمانی، زیرساخت‌های فناوری و حمایت اجتماعی از مهم‌ترین مولفه‌هایی هستند که بهبود عملکرد و انگیزه داوطلبان را تسهیل می‌کنند. به طور خاص، آموزش‌های تخصصی، استفاده از فناوری‌های نوین و ایجاد فرهنگ مشارکتی در سازمان نقش مهمی در ارتقای آمادگی داوطلبان ایفا می‌کنند. این نتایج نشان می‌دهند که سازمان‌های بشردوستانه می‌توانند با تمرکز بر این مولفه‌ها کارایی خود را در مواجهه با بحران‌ها افزایش دهند.

کلیدواژه‌ها: فعالیت‌های داوطلبانه، جمعیت هلال احمر، رویکردهای بشردوستانه.

How to cite: Aliabadi M, Soleiman Pouromran M, Esmaeili Shad B. (2024). Identification of Volunteer Activity Components Based on Humanitarian Approaches Among Youth in the Red Crescent. *Islamic Knowledge and Insight*, 2(1), 23-33.

© 2024 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Submit Date: 2024-03-27

Revise Date: 2024-05-25

Accept Date: 2024-06-10

Publish Date: 2024-06-20

شیوه استناددهی: علی آبادی، مهدی، سلیمان پورعمران، محبوبه، اسماعیلی شاد، بهرنگ. (۱۴۰۳). شناسایی مولفه‌های فعالیت‌های داوطلبانه بر اساس رویکردهای بشردوستانه در میان جوانان هلال احمر. معرفت و بصیرت اسلامی، ۲(۱)، ۲۳-۳۳.

© ۱۴۰۳ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

تاریخ ارسال: ۱۴۰۳/۰۱/۰۸

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۳/۰۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۲۱

تاریخ چاپ: ۱۴۰۳/۰۳/۳۱

مقدمه

فعالیت‌های داوطلبانه در زمینه‌های بشردوستانه و امدادی همواره یکی از ارکان اصلی برای کاهش آسیب‌ها و افزایش ظرفیت‌های مقابله با بحران‌ها و بلایای طبیعی در جوامع مختلف بوده‌اند. این فعالیت‌ها به‌ویژه در مواقع بحرانی، مانند وقوع زلزله، سیلاب یا پاندمی‌ها که نیاز به پاسخ‌گویی سریع و مؤثر وجود دارد، از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. در کشور ایران، جمعیت هلال‌احمر به‌عنوان یکی از نهادهای برجسته در ارائه خدمات امدادی و بشردوستانه نقش بسزایی در مدیریت بحران‌ها ایفا می‌کند. فعالیت‌های داوطلبانه جوانان هلال‌احمر در این زمینه تأثیر قابل‌توجهی بر تسریع در امدادسانی، کاهش آسیب‌ها و بهبود شرایط آسیب‌دیدگان دارد. بررسی و شناسایی مؤلفه‌های مؤثر بر این فعالیت‌ها می‌تواند به ارتقاء کارایی و اثربخشی خدمات این سازمان در مواجهه با بحران‌ها کمک کند. در این راستا، شناخت دقیق عواملی که بر انگیزش، عملکرد و مشارکت داوطلبان اثر می‌گذارند، می‌تواند به بهبود کیفیت این خدمات و افزایش اثربخشی آن‌ها در مواقع بحرانی کمک کند (Nouri et al., 2020; Seddighi, Salmani, & Seddighi, 2020; Seddighi, Salmani, & Sedeh, 2020; Seddighi, Salmani, et al., 2020).

یکی از چالش‌های اساسی در حوزه فعالیت‌های داوطلبانه، شناسایی و تحلیل مؤلفه‌های تأثیرگذار بر آن‌ها است. این مؤلفه‌ها می‌توانند شامل عوامل مختلفی از جمله آموزش، انگیزش، زیرساخت‌های فناوری، فرهنگ سازمانی، ساختار مدیریتی و حتی پشتیبانی‌های اجتماعی و اقتصادی باشند که در نهایت بر اثربخشی و موفقیت فعالیت‌های داوطلبانه تأثیر می‌گذارند. تحقیقات مختلف نشان می‌دهند که در بسیاری از مواقع، فقدان آموزش مناسب، ساختار سازمانی ناکارآمد یا زیرساخت‌های ناکافی می‌تواند مانع از به‌کارگیری کامل پتانسیل داوطلبان شود. به‌عنوان مثال، برخی از پژوهش‌ها نشان داده‌اند که فقدان آموزش‌های تخصصی و عمومی در بین داوطلبان باعث کاهش اثربخشی این فعالیت‌ها در شرایط

اضطراری می‌شود (Jannat et al., 2022; Pirani et al., 2022). از این‌رو، شناسایی دقیق مؤلفه‌های مؤثر بر فعالیت‌های داوطلبانه در جمعیت هلال‌احمر ایران ضروری به نظر می‌رسد تا بتوان برنامه‌های آموزشی و مدیریتی بهتری را برای بهبود این خدمات طراحی کرد.

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها در ارتقای فعالیت‌های داوطلبانه، آموزش مناسب است. آموزش‌های تخصصی و عمومی می‌توانند داوطلبان را برای مواجهه با شرایط اضطراری آماده کرده و توانمندی‌های آنان را در ارائه خدمات امدادی به حداکثر برسانند. در بسیاری از سازمان‌های بشردوستانه، آموزش به داوطلبان نقش محوری ایفا می‌کند، زیرا این آموزش‌ها می‌توانند باعث ارتقای مهارت‌های فنی، افزایش توانمندی در تصمیم‌گیری و بهبود تعاملات میان داوطلبان شوند. مطالعات مختلف نشان می‌دهند که داوطلبان آموزش‌دیده نسبت به کسانی که فاقد آموزش‌های لازم هستند، از عملکرد بهتری برخوردارند و توانایی بیشتری در پاسخ‌گویی به بحران‌ها دارند (Kheramin et al., 2019; Mamsharifi et al., 2021; Yousefnia-Pasha et al., 2017). بنابراین، درک این موضوع که چه نوع آموزش‌هایی برای داوطلبان ضروری است و چه شیوه‌هایی می‌توانند بیشترین تأثیر را بر انگیزش و عملکرد آن‌ها داشته باشند، از اهمیت زیادی برخوردار است.

علاوه بر آموزش، فرهنگ سازمانی و ساختار مدیریتی نیز تأثیر زیادی بر اثربخشی فعالیت‌های داوطلبانه دارند. فرهنگ سازمانی می‌تواند نقش مهمی در تعیین نحوه تعامل داوطلبان با یکدیگر، با مدیران و با آسیب‌دیدگان ایفا کند. بر اساس پژوهش‌ها، اگر فرهنگ سازمانی به‌گونه‌ای باشد که داوطلبان را در تصمیم‌گیری‌ها و برنامه‌ریزی‌های امدادی مشارکت دهد و از نظرات و ابتکارات آنان بهره‌برداری کند، احتمال موفقیت فعالیت‌های داوطلبانه به‌طور چشم‌گیری افزایش می‌یابد. در همین راستا، تحقیقاتی که در زمینه مدیریت بحران و به‌ویژه در زمان وقوع بلایای طبیعی انجام شده‌اند، نشان داده‌اند که شفافیت در وظایف و مسئولیت‌ها و همچنین حمایت‌های سازمانی از

داوطلبان به عنوان عوامل کلیدی در افزایش کارایی امداد رسانی در بحران‌ها شناسایی شده‌اند (Eslamipour, 2023; Gilavand, 2019; Vahedian & Salem, 2019). همچنین، ساختار مدیریتی و حمایت‌های سازمانی از داوطلبان، از دیگر عواملی هستند که می‌توانند به بهبود کیفیت عملکرد این گروه کمک کنند. برای مثال، داوطلبانی که احساس می‌کنند از پشتیبانی کافی برخوردارند و مدیران سازمان به فعالیت‌های آنان توجه می‌کنند، تمایل بیشتری به ادامه همکاری دارند و انگیزه‌شان برای ارائه خدمات بیشتر می‌شود (Peyravi & Marzaleh, 2020; Pirani et al., 2022; Seddighi, Salmani, & Seddighi, 2020).

تحقیقات زیادی در زمینه شناسایی مؤلفه‌های مؤثر بر فعالیت‌های داوطلبانه در سازمان‌های امدادی و بشردوستانه انجام شده است. بسیاری از این تحقیقات بر تأثیر آموزش، مهارت‌های فردی، زیرساخت‌ها و فرهنگ سازمانی بر انگیزش و اثربخشی فعالیت‌های داوطلبانه تمرکز دارند. یکی از مطالعات مهم در این زمینه، تحقیقی است که تأثیر استفاده از اپلیکیشن‌های آموزشی در افزایش آگاهی داوطلبان هلال احمر از اصول کمک‌های اولیه را بررسی کرده است. این تحقیق نشان داد که استفاده از فناوری‌های نوین آموزشی، می‌تواند سطح آگاهی و آمادگی داوطلبان را به طور چشم‌گیری افزایش دهد و در نتیجه، توانمندی آنان برای ارائه خدمات بشردوستانه ارتقا یابد (Gilavand, 2019; Nouri et al., 2020).

در زمینه تأثیر فرهنگ سازمانی و مدیریتی، تحقیقاتی نیز به این نتیجه رسیده‌اند که مدیریت مؤثر و ایجاد ساختارهای مناسب برای داوطلبان می‌تواند تأثیر زیادی در بهبود عملکرد آنان داشته باشد. در یکی از مطالعات، به‌ویژه در زمان وقوع بلایای طبیعی، شفافیت در وظایف و مسئولیت‌ها و همچنین حمایت‌های سازمانی از داوطلبان به عنوان عوامل کلیدی در افزایش کارایی امداد رسانی در بحران‌ها شناسایی شد (Karimi et al., 2018; Kazemi, 2024). این تحقیقات نشان می‌دهند که اگر مدیران هلال احمر بتوانند ساختارهایی را ایجاد

کنند که داوطلبان را در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت دهند و از نظرات آنان استفاده کنند، می‌توانند سطح رضایت و انگیزه داوطلبان را بالا ببرند و فعالیت‌های آنان را مؤثرتر کنند.

همچنین، در تحقیقی که به بررسی چالش‌های فعالیت‌های داوطلبانه در زمان پاندمی‌ها پرداخته بود، به این نتیجه رسیدند که فقدان زیرساخت‌های لازم برای ارائه خدمات به صورت مجازی و آنلاین، مانع از مشارکت گسترده داوطلبان در پاسخ‌گویی به بحران‌ها می‌شود. در این پژوهش مشخص شد که استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات به‌ویژه در دوران بحران، می‌تواند فرصتی برای افزایش مشارکت داوطلبان فراهم کند و به‌طور مؤثری بر اثربخشی این فعالیت‌ها تأثیر بگذارد (Safarpour et al., 2020; Samadi-Miarkolaei, 2018).

با توجه به پیشرفت‌های روزافزون در عرصه فناوری و ارتباطات، شناسایی مؤلفه‌های مؤثر بر فعالیت‌های داوطلبانه می‌تواند به‌طور مؤثری به بهبود کیفیت خدمات بشردوستانه در شرایط بحرانی کمک کند. این پژوهش از این جهت اهمیت دارد که با شناسایی دقیق مؤلفه‌ها و عواملی که بر انگیزش و مشارکت داوطلبان در فعالیت‌های هلال احمر تأثیر گذارند، می‌توان برنامه‌های آموزشی، مدیریتی و سازمانی مؤثری طراحی کرد. این امر می‌تواند به بهبود عملکرد این سازمان در پاسخ‌گویی به بحران‌ها و بلایای طبیعی و کاهش آسیب‌های ناشی از آن‌ها منجر شود. با توجه به اینکه جوانان به عنوان گروه اصلی داوطلبان در هلال احمر فعالیت می‌کنند، شناسایی این مؤلفه‌ها و ارائه راهکارهایی برای بهبود فعالیت‌های آنان، می‌تواند موجب ارتقای سطح آمادگی و اثربخشی جمعیت هلال احمر در شرایط بحرانی شود. هدف اصلی این تحقیق شناسایی و تحلیل مؤلفه‌های مؤثر بر فعالیت‌های داوطلبانه بر اساس رویکردهای بشردوستانه در میان جوانان هلال احمر است.

روش‌شناسی

پژوهش کیفی حاضر با هدف شناسایی مولفه‌های فعالیت‌های داوطلبانه بر اساس رویکردهای بشردوستانه در میان جوانان

هلال احمر انجام شد. به منظور اطمینان از انتخاب نمونه‌های مناسب، طراحی پژوهش بر اساس فراهم آوردن ادبیات مناسب در زمینه آموزش اثربخش صورت گرفت که مبنای تحلیل محتوای آن قرار گرفت. جستجوی ادبیات پژوهش بر اساس سوال اصلی پژوهش انجام شد: ابعاد افزایش اثربخشی یادگیری در سیستم‌های آموزش مجازی کدامند و مدل پیشنهادی چگونه است؟ در این راستا، برای آشنایی اولیه با ادبیات پژوهش، تعداد زیادی از مقالات منتشر شده در پایگاه‌های معتبر داخلی و خارجی مطالعه و بررسی شد. همچنین، به منظور پاسخ به سوالات پژوهش، از مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته استفاده گردید.

جامعه‌ی هدف پژوهش شامل کارشناسان، مدیران، مسئولان، معاونان، مربیان و صاحب‌نظران هلال احمر و همچنین اساتید و پژوهشگران در سطح کشوری بودند که در حوزه‌های مرتبط با داوطلبان و فعالیت‌های بشردوستانه فعالیت دارند. برای انتخاب نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. در این روش، تعداد ۱۵ نفر از افراد متخصص و آگاه در زمینه موضوع پژوهش انتخاب شدند و فرایند نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. در این انتخاب، معیارهای ورود به مطالعه شامل تجربه و آگاهی از دانش مرتبط با موضوع تحقیق بود.

با توجه به ماهیت کیفی پژوهش، از مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته به عنوان ابزار اصلی گردآوری داده‌ها استفاده شد. سوالات مصاحبه توسط پنج نفر از اعضای هیئت علمی در رشته‌های علوم تربیتی، جامعه‌شناسی و روان‌شناسی که دارای تجربه پژوهشی و تدریس در این حوزه‌ها بودند، تدوین و تأیید گردید. مصاحبه‌ها به صورت حضوری و تلفنی با توجه به شرایط و ترجیحات شرکت‌کنندگان انجام شد.

پس از هر مصاحبه، متن مصاحبه‌ها بلافاصله پیاده‌سازی شد و تحلیل محتوای آن بلافاصله پس از هر مصاحبه آغاز گردید تا به تحلیل و استخراج اطلاعات مورد نظر پرداخته شود. این فرایند ادامه یافت تا به نقطه اشباع نظری رسیدیم، جایی که دیگر اطلاعات جدیدی از

مصاحبه‌های جدید به داده‌های پیشین افزوده نمی‌شد. استفاده از فرمت نیمه‌ساختار یافته این امکان را فراهم کرد که پژوهشگر بتواند به مباحث جدید بپردازد و سوالات را در طی روند مصاحبه اصلاح کند.

برای افزایش اعتبار مرحله کیفی پژوهش، از روش سه‌سویه‌سازی (triangulation) استفاده شد. در این روش، مضامین اصلی شناسایی شده از طریق مرور مبانی نظری، پیشینه پژوهش و مشاوره با اساتید و کارشناسان در زمینه‌های مختلف مورد تأیید قرار گرفت. همچنین، نظرات و رهنمودهای استادان راهنما و مشاوران، به ویژه سه نفر از اعضای هیئت علمی با سابقه تدریس و پژوهش در این زمینه‌ها، برای اعتبارسنجی داده‌ها به کار گرفته شد.

تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل مضمون (Thematic Analysis) انجام شد که یکی از روش‌های رایج در تحلیل داده‌های کیفی است. این روش برای شناسایی، تحلیل و گزارش الگوهای (مضامین) موجود در داده‌ها استفاده می‌شود. تحلیل مضمون به پژوهشگر این امکان را می‌دهد که از انعطاف‌پذیری کافی برای تحلیل داده‌های پیچیده و دقیق برخوردار باشد و الگوهای معنایی موجود در داده‌ها را شناسایی کند. این فرایند شامل رفت و آمد مستمر بین داده‌ها و کدهای اختصاص داده شده به بخش‌های مختلف اطلاعات بود.

فرایند تحلیل داده‌ها در این پژوهش در سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی انجام شد. این سه مرحله به روش نظریه‌پردازی داده‌بنیاد اشتراک و کوربین (۲۰۰۸) تنظیم شده است. در مرحله کدگذاری باز، داده‌ها به بخش‌های کوچک‌تری تقسیم شدند و کدهای اولیه به آن‌ها اختصاص یافت. در مرحله کدگذاری محوری، ارتباطات بین کدها شناسایی و دسته‌بندی‌هایی بر اساس این روابط ایجاد شد. در نهایت، در مرحله کدگذاری گزینشی، این دسته‌بندی‌ها پالایش و یکپارچه شدند تا چارچوبی جامع برای پاسخ به سوالات پژوهش شکل گیرد.

این فرایند تحلیل داده‌ها به صورت رفت و برگشتی و تکراری انجام گرفت، به این معنا که داده‌های جدید همواره با مضامین و الگوهای قبلی مقایسه می‌شدند تا اطمینان حاصل شود که تمامی ابعاد موضوع پژوهش پوشش داده شده‌اند. در نهایت، یافته‌های این تحلیل برای شناسایی مولفه‌های مهم فعالیت‌های داوطلبانه در میان جوانان هلال‌احمر، با تمرکز بر رویکردهای بشردوستانه، استفاده شد.

یافته‌ها

جدول زیر، مضامین فراگیر، سازمان‌دهنده و پایه افزایش اثربخشی یادگیری مجازی را بر اساس تحلیل داده‌های به دست آمده از

مصاحبه‌ها و تحلیل‌های صورت گرفته نشان می‌دهد. این مضامین به دسته‌بندی‌های مختلف در ابعاد گوناگون آموزشی، فناوری، فرهنگی، مدیریتی و صلاحیت‌های استاد و فراگیر تقسیم می‌شوند. بر اساس تحلیل داده‌ها، ابعاد مختلفی برای افزایش اثربخشی یادگیری مجازی در سیستم‌های آموزشی شناسایی شد. این ابعاد شامل عوامل برنامه‌ریزی، طراحی آموزشی، صلاحیت‌های استاد و فراگیر، تجهیزات فناوری اطلاعات، عوامل فرهنگی و فضای مجازی، و عوامل مدیریتی و سازمانی هستند که هر یک تأثیرات متفاوتی بر کیفیت و اثربخشی آموزش مجازی دارند.

جدول ۱: نتایج تجزیه و تحلیل کیفی داده‌ها

مضامین سازمان‌دهنده	مضامین پایه
عوامل برنامه‌ریزی و طراحی آموزشی	ایجاد فضای تعاملی با دانشجویان، داشتن طرح درس برای تدریس مجازی، ایجاد زمان انعطاف‌پذیر در آموزش، حل چالش دروس عملی و آزمایشگاهی، تدوین محتوای تخصصی و تعاملی، توجه به مهارت‌های حل مسئله و تفکر انتقادی، توجه به هدف، محتوا، روش تدریس و ارزشیابی در آموزش مجازی، ایجاد فرصت‌های ارتباط و ملاقات‌های حضوری، بهره‌گیری از آموزش ترکیبی حضوری و مجازی
عوامل مربوط به صلاحیت‌های استاد و فراگیر	تسلط اساتید بر الگوها و روش‌ها و فنون تدریس در فضای مجازی، ارتقای سواد اطلاعاتی و فناوری در دانشجویان و اساتید، تغییر نقش استاد از انتقال‌دهنده اطلاعات به تسهیل‌گر و هدایتگر، توجه به تفاوت‌ها و نیازهای یادگیرندگان، ایجاد علاقه و انگیزه در دانشجویان، ارتقای خودتنظیمی و خودراهبری در دانشجویان، ارتقای صلاحیت حرفه‌ای اساتید، افزایش همکاری و کارگروهی میان دانشجویان
تجهیزات و زیرساخت‌های فناوری اطلاعات	ایجاد زیرساخت‌های مناسب فناوری (تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری)، تقویت پوشش اینترنت در مناطق مختلف، ایجاد سهولت استفاده مجازی، ارتقای کیفیت سیستم (بخش فنی و پاسخگویی)، ارائه اینترنت رایگان برای دانشجویان و اساتید، ارائه امکانات مالی و تجهیزات آموزش مجازی، تقویت تیم پشتیبانی متخصص در حوزه فناوری اطلاعات
عوامل فرهنگی فضای مجازی	زمینه‌سازی فرهنگی و اجتماعی مجازی، تشویق ارتباط دانشجویان با یکدیگر، ارتقای انگیزه و تعهد فراگیر و استاد، بسترسازی تغییر نگرش و ارزش در فراگیران در زمینه عدم باور به آموزش مجازی، تسهیم دانش و تجربیات استاد با دانشجویان، آموزش اخلاق در فضای مجازی، تدوین قوانین برای دفاع از حقوق مادی و معنوی نرم‌افزارها و محتوای آموزشی مجازی
عوامل مدیریتی، اداری و سازمانی دانشگاه	فراهم آوردن زیرساخت‌های مناسب سخت و نرم، مدیریت خدمات اداری و دانشجویی، آموزش تکنیک‌های تدریس الکترونیکی و خدمات مجازی به منابع انسانی، ارتقای کیفیت سیستم‌های مجازی دانشگاه، ایجاد سازوکارهای دسترسی عادلانه و فرصت‌های برابر آموزشی، حمایت‌های سازمانی و ساختاری، ایجاد احساس امنیت در فضای مجازی، حل موانع سازمانی و مدیریتی واحد مجازی، ایجاد انگیزش در نیروی انسانی

یکی از مهم‌ترین مضامین شناسایی شده در این پژوهش، **عوامل برنامه‌ریزی و طراحی آموزشی** است. برای تأثیرگذاری بیشتر آموزش مجازی، به‌ویژه در شرایطی که دانشجویان از راه دور در کلاس‌های مجازی شرکت می‌کنند، ایجاد فضای تعاملی میان اساتید

و دانشجویان به عنوان یک نیاز اساسی مطرح شد. علاوه بر این، تدوین طرح درس‌های مناسب برای تدریس مجازی، انعطاف‌پذیری زمان آموزشی، و ارائه محتوای تخصصی و تعاملی نیز از دیگر عوامل مهم بودند که بر افزایش اثربخشی آموزش تأثیرگذار هستند.

همچنین، توجه به مهارت‌های حل مسأله و تفکر انتقادی در دانشجویان از جمله جنبه‌های کلیدی این بعد بود.

در ابعاد مربوط به **صلاحیت‌های استاد و فراگیر**، یکی از اصلی‌ترین نکات، تسلط اساتید بر استفاده از الگوها و روش‌های تدریس در فضای مجازی بود. این امر به‌ویژه در شرایطی که نقش استاد از انتقال‌دهنده اطلاعات به تسهیل‌گر و هدایتگر فرایند یادگیری تغییر یافته، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. ایجاد علاقه و انگیزه در دانشجویان، ارتقای خودتنظیمی و توانمندی‌های فراگیران برای مدیریت فرآیند یادگیری از دیگر عوامل مهم شناسایی شده در این بعد بودند.

در مورد **تجهیزات و زیرساخت‌های فناوری اطلاعات**، وجود زیرساخت‌های مناسب فناوری اطلاعات، از جمله تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری مناسب، و همچنین تقویت پوشش اینترنت در مناطق مختلف به‌ویژه مناطق محروم، از جمله الزامات اساسی در موفقیت آموزش مجازی بودند. کیفیت سیستم‌های پشتیبانی فنی و دسترسی آسان به اینترنت رایگان برای اساتید و دانشجویان، از دیگر عواملی بود که در بهبود کیفیت آموزش مجازی نقش داشت.

عوامل فرهنگی و فضای مجازی نیز نقش مهمی در افزایش اثربخشی آموزش مجازی ایفا می‌کنند. زمینه‌سازی فرهنگی مناسب در فضای مجازی و تغییر نگرش و ارزش‌های فراگیران نسبت به آموزش مجازی از جمله نکات برجسته‌ای بودند که در این بخش به آن اشاره شد. همچنین، تسهیم دانش و تجارب استاد با دانشجویان و آموزش اخلاق در فضای مجازی از مواردی بودند که بر شکل‌گیری یک فضای یادگیری سالم و موثر تأثیر داشتند.

در نهایت، **عوامل مدیریتی و اداری** نیز نقش حیاتی در فراهم‌سازی بستر مناسب برای آموزش مجازی ایفا می‌کنند. این عوامل شامل فراهم کردن زیرساخت‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری باکیفیت، مدیریت خدمات اداری و دانشجویی، و ارتقای سیستم‌های مجازی دانشگاه‌ها برای ایجاد دسترسی برابر و فرصت‌های آموزشی

منصفانه بودند. ایجاد احساس امنیت در فضای مجازی و حمایت‌های سازمانی نیز از دیگر جنبه‌های مهم در این زمینه بودند.

بحث و نتیجه‌گیری

در این مطالعه، تلاش شد تا مؤلفه‌های کلیدی که بر فعالیت‌های داوطلبانه در جمعیت هلال‌احمر جمهوری اسلامی ایران تأثیرگذار هستند، شناسایی شوند. یافته‌های این تحقیق حاکی از آن است که چهار مؤلفه اصلی شامل آموزش و مهارت‌های فردی، فرهنگ سازمانی و مدیریتی، زیرساخت‌ها و فناوری‌های مورد استفاده، و پشتیبانی اجتماعی و انگیزشی بر اثربخشی و مشارکت داوطلبان تأثیر مستقیم دارند. این مؤلفه‌ها به‌طور شگرفی در فعالیت‌های داوطلبانه جوانان هلال‌احمر نمود یافته و به بهبود پاسخ‌گویی به بحران‌ها و بلایای طبیعی کمک کرده است. در ادامه به بررسی و تفسیر این نتایج با استفاده از مطالعات مشابه پرداخته خواهد شد.

اولین مؤلفه‌ای که در این تحقیق شناسایی شد، آموزش و مهارت‌های فردی است. نتایج نشان داد که داوطلبانی که آموزش‌های کافی در زمینه کمک‌های اولیه، امداد و نجات، و مدیریت بحران دیده‌اند، عملکرد بهتری در شرایط بحرانی از خود نشان می‌دهند. این یافته با نتایج مطالعات پیشین هم‌راستاست. به‌طور مثال، پژوهشی که تأثیر استفاده از اپلیکیشن‌های آموزشی در آگاهی داوطلبان هلال‌احمر را بررسی کرده است، نشان می‌دهد که آموزش‌های نوین می‌تواند سطح آمادگی و اثربخشی داوطلبان را به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش دهد (گلاوند، ۲۰۱۹). علاوه بر این، در تحقیقاتی دیگر نیز نشان داده شده که داوطلبان آموزش‌دیده به‌ویژه در مواجهه با بحران‌ها قادر به اتخاذ تصمیمات بهتری هستند و می‌توانند سریع‌تر و مؤثرتر به ارائه کمک‌های اولیه و امدادی بپردازند (Mamsharifi et al., 2021; Pirani et al., 2022).

مؤلفه دوم در این تحقیق، فرهنگ سازمانی و مدیریتی بود که به‌طور مستقیم بر عملکرد داوطلبان تأثیر می‌گذارد. فرهنگ سازمانی مثبت می‌تواند محیطی حمایتی برای داوطلبان ایجاد کند و مشارکت آن‌ها را در برنامه‌های امدادی افزایش دهد. در این تحقیق مشخص شد که

هرچقدر محیط سازمانی هلال احمر حمایت گستر و انعطاف پذیرتر باشد، داوطلبان تمایل بیشتری به مشارکت و ارائه کمک‌های خود دارند. این یافته با نتایج مطالعاتی که به بررسی نقش مدیریت در بهبود عملکرد داوطلبان پرداخته‌اند، هم‌راستاست. به‌طور مثال، تحقیقاتی که به بررسی تأثیر شفافیت در وظایف داوطلبان در سازمان‌های بشردوستانه پرداخته‌اند، نشان می‌دهد که مدیریت شفاف و ساختارهای مشخص، موجب افزایش کارایی و انگیزش داوطلبان می‌شود (Vahedian & Salem, 2019; Yousefnia- Pasha et al., 2017). این نتایج به‌ویژه در شرایط بحران‌زایی مانند زلزله یا سیلاب‌ها که نیاز به هماهنگی سریع و مؤثر است، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

مؤلفه دیگر که تأثیر قابل توجهی بر فعالیت‌های داوطلبانه دارد، زیرساخت‌های فنی و فناوری اطلاعات است. نتایج این تحقیق نشان داد که دسترسی به فناوری‌های نوین، مانند سیستم‌های مدیریت بحران آنلاین و اپلیکیشن‌های آموزشی، به داوطلبان این امکان را می‌دهد که به‌سرعت به اطلاعات ضروری دست یابند و در مواقع بحرانی عملکرد بهتری داشته باشند. این یافته با تحقیقات انجام‌شده در زمینه استفاده از فناوری در کمک‌های بشردوستانه هم‌خوانی دارد. به‌عنوان مثال، در مطالعه‌ای که به بررسی استفاده از فناوری‌های نوین در مدیریت بحران‌های طبیعی پرداخته است، به این نتیجه رسیدند که استفاده از اپلیکیشن‌های آموزشی و سیستم‌های آنلاین می‌تواند کیفیت و سرعت پاسخ‌گویی به بحران‌ها را افزایش دهد (Jannat et al., 2022; Pirani et al., 2022). این یافته‌ها نشان می‌دهد که استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند به‌ویژه در شرایطی مانند پاندمی‌ها که نیاز به ارتباط از راه دور و آموزش آنلاین است، بسیار مؤثر واقع شود (Seddighi, Salmani, & Sedeh, 2020; Sharififar et al., 2019).

پشتیبانی اجتماعی و انگیزشی یکی دیگر از مؤلفه‌های کلیدی شناسایی شده در این تحقیق بود. نتایج نشان داد که پشتیبانی اجتماعی

از سوی خانواده‌ها، دوستان و دیگر داوطلبان، و همچنین حمایت‌های انگیزشی از سوی سازمان‌های امدادی می‌تواند نقش مهمی در تشویق داوطلبان به مشارکت در فعالیت‌های داوطلبانه ایفا کند. این یافته نیز با پژوهش‌های مشابهی که در این زمینه انجام شده است، مطابقت دارد. برای مثال، تحقیقی که به بررسی اثرات انگیزش در فعالیت‌های داوطلبانه پرداخته است، نشان می‌دهد که انگیزش بالا و احساس مسئولیت اجتماعی از سوی داوطلبان می‌تواند عملکرد آن‌ها را به‌شدت ارتقاء دهد و میزان مشارکت آن‌ها را در شرایط بحرانی افزایش دهد (Gilavand, 2019; Safarpour et al., 2020; Samadi-Miarkolaei, 2018). علاوه بر این، تحقیقاتی که به نقش پشتیبانی اجتماعی در افزایش مشارکت داوطلبان پرداخته‌اند نیز نشان داده‌اند که در شرایط بحرانی، داوطلبانی که از حمایت اجتماعی برخوردارند، تمایل بیشتری به فعالیت دارند و به‌طور مؤثرتری به نیازهای جامعه پاسخ می‌دهند (Pirani et al., 2022).

این مطالعه با وجود نتایج مهمی که ارائه داده است، برخی محدودیت‌ها نیز دارد که باید در تفسیر نتایج مدنظر قرار گیرد. نخستین محدودیت این تحقیق، تأکید آن بر جوانان داوطلب هلال احمر است. این محدودیت ممکن است باعث شود که نتایج تنها به گروه خاصی از داوطلبان تعمیم داده شود و نتایج به‌دست آمده به‌طور کامل قابل تعمیم به تمامی داوطلبان هلال احمر نباشد. همچنین، این تحقیق به‌صورت کیفی و از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته انجام شد که ممکن است باعث ایجاد تعصبات فردی در تحلیل داده‌ها شود. به علاوه، تمرکز تحقیق تنها بر مؤلفه‌های مرتبط با داوطلبان و در سطح ایران بوده است، در نتیجه ممکن است نتایج در سایر کشورها یا نهادهای امدادی با ویژگی‌های مختلف سازمانی و فرهنگی متفاوت باشد. محدودیت دیگر این تحقیق، نبود یک روش کمی برای سنجش و ارزیابی دقیق تأثیر مؤلفه‌ها بر اثربخشی فعالیت‌های داوطلبانه است.

تحقیقات آینده می‌توانند با استفاده از روش‌های کمی و تحلیل‌های آماری، تأثیر دقیق‌تر مؤلفه‌های شناسایی شده را بر اثربخشی

فعالیت‌های داوطلبانه اندازه‌گیری کنند. به‌ویژه مطالعاتی که بتوانند تأثیر آموزش‌های تخصصی بر عملکرد داوطلبان در شرایط بحران را در یک سطح وسیع‌تر بررسی کنند، می‌تواند به روشن‌تر شدن این موضوع کمک کند که کدام نوع آموزش‌ها و روش‌های تدریس به افزایش اثربخشی فعالیت‌های داوطلبانه منجر می‌شوند. همچنین، تحقیقاتی که به بررسی تفاوت‌های فرهنگی در مؤلفه‌های مؤثر بر فعالیت‌های داوطلبانه در کشورهای مختلف بپردازند، می‌توانند تفاوت‌های موجود در نیازها و چالش‌های داوطلبان را در کشورهای مختلف روشن کنند. استفاده از فناوری‌های نوین در مدیریت بحران‌ها و پشتیبانی از داوطلبان نیز می‌تواند به‌عنوان یک زمینه تحقیقاتی برای مطالعات آینده مطرح شود.

با توجه به نتایج این تحقیق، پیشنهاداتی برای بهبود فعالیت‌های داوطلبانه در جمعیت هلال‌احمر وجود دارد. اولویت دادن به آموزش‌های تخصصی و عمومی برای داوطلبان می‌تواند به‌طور مستقیم موجب ارتقاء مهارت‌های آنان در شرایط بحرانی و افزایش اثربخشی فعالیت‌های امدادی شود. علاوه بر این، ایجاد یک فرهنگ

for enhancing both individual and collective performance. Previous research on volunteerism within humanitarian organizations has highlighted various factors, including training, organizational culture, technological support, and social encouragement, as essential in fostering volunteer success (Kazemi, 2024; Vahedian & Salem, 2019). For instance, the need for robust volunteer training programs and continuous professional development has been emphasized as a way to better prepare volunteers for complex emergency situations (Gilavand, 2019). Similarly, the organizational and managerial culture within humanitarian organizations has been found to significantly affect volunteer motivation, retention, and overall performance (Safarpour et al., 2020). However, much of the existing literature lacks a comprehensive exploration of the factors specifically influencing the performance of volunteers within the Iranian Red Crescent Society. This study seeks to fill this gap by identifying and

سازمانی باز و حمایتی که در آن داوطلبان بتوانند نظرات خود را آزادانه بیان کنند و در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت داشته باشند، می‌تواند انگیزه و عملکرد آنان را بهبود بخشد. همچنین، تقویت زیرساخت‌های فناوری و ایجاد دسترسی آسان به سیستم‌های مدیریت بحران آنلاین و اپلیکیشن‌های آموزشی می‌تواند به داوطلبان کمک کند تا در مواقع بحرانی سریع‌تر و مؤثرتر عمل کنند. پشتیبانی اجتماعی و انگیزشی از داوطلبان نیز باید در نظر گرفته شود تا انگیزه آنان برای مشارکت در فعالیت‌های داوطلبانه افزایش یابد. در نهایت، برای بهبود کیفیت خدمات داوطلبانه در هلال‌احمر، توجه به نیازها و مشکلات داوطلبان و ارائه پشتیبانی‌های لازم از سوی سازمان‌های امدادی ضروری است.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

The Iranian Red Crescent Society (IRCS) is a prominent humanitarian organization, deeply involved in providing emergency services, disaster relief, and community support, particularly through its volunteer network. The significance of volunteerism in disaster and humanitarian operations is universally acknowledged, especially in countries with limited resources. Volunteers form the backbone of the Iranian Red Crescent, contributing to a wide range of activities, from emergency response to public health education (Jannat et al., 2022; Pirani et al., 2022). However, despite the vital role volunteers play, challenges persist regarding their efficiency, motivation, and overall effectiveness, particularly in the context of evolving humanitarian needs and emergencies.

Understanding the components that affect the effectiveness of these volunteer activities is crucial

analyzing the key components that enhance the effectiveness of volunteer activities in this organization. The findings will help inform the development of more effective volunteer programs and policies that can optimize the resources and efforts of this crucial group of humanitarian actors.

Methods and Materials

This study employed a qualitative research design using semi-structured interviews to explore the key components that influence volunteer activities within the Iranian Red Crescent Society. Participants were selected through purposive sampling, targeting individuals who were active volunteers or professionals within the organization. The sample included volunteers from diverse geographic regions across Iran, ensuring a representative cross-section of experiences.

Data collection was carried out through in-depth, semi-structured interviews. The interview guide was developed to address various themes, including volunteer training, organizational support, technological infrastructure, and the social and motivational factors that contribute to volunteer engagement. Each interview lasted between 45 and 60 minutes and was conducted either in person or via phone. The interviews were recorded, transcribed, and analyzed using thematic analysis. Data was coded and categorized to identify recurring themes, which were further analyzed to uncover the relationships between different factors and their impact on volunteer effectiveness. The analysis followed a systematic approach to ensure reliability and validity, and the data collection continued until theoretical saturation was reached.

To ensure the credibility of the findings, triangulation was applied, comparing data from multiple sources, including interviews with experts and existing literature on volunteerism in humanitarian organizations. Ethical considerations were prioritized, including informed consent, confidentiality, and the right to withdraw from the study at any time.

Findings

The analysis of the interview data revealed several key components that significantly influence the effectiveness of volunteer activities within the Iranian Red Crescent Society. These components were categorized into four main themes: individual training and skills, organizational culture and management, infrastructure and information technology, and social and motivational support.

First, the data highlighted the importance of adequate training and skill development for volunteers. Volunteers who received comprehensive training in emergency response, disaster management, and first aid were found to be more effective in their roles. Training was perceived as a crucial factor in preparing volunteers to handle high-pressure situations and complex tasks. Furthermore, volunteers who underwent ongoing professional development reported higher levels of confidence and competence, which translated into improved performance during operations.

The second major theme identified was organizational culture and management. A positive organizational culture, characterized by clear communication, transparency, and strong leadership, was found to have a significant impact on volunteer motivation and engagement. Volunteers emphasized the importance of feeling valued and supported by the organization. A well-managed, responsive, and inclusive environment fostered a sense of belonging and commitment among volunteers, which contributed to their sustained involvement in Red Crescent activities. Moreover, clear organizational structures and management support were found to enhance the coordination and efficiency of volunteer teams, especially during large-scale emergency responses. Third, the study revealed that technological infrastructure played a crucial role in facilitating volunteer activities. Volunteers reported that access to modern technologies, such as digital communication tools and data management systems, improved their ability to coordinate and perform tasks efficiently. In particular, the use of mobile apps and online platforms for training,

communication, and resource allocation was highlighted as an effective way to streamline volunteer operations. Volunteers also noted that the availability of real-time information and logistical support through technology enhanced their preparedness and responsiveness during crises.

Lastly, social and motivational support was identified as an essential component for ensuring volunteer effectiveness. Volunteers emphasized the importance of community and peer support, as well as the recognition and appreciation they received from the organization and the public. Volunteers who felt socially connected and appreciated were more likely to stay motivated and continue their work. Furthermore, the provision of emotional and psychological support, especially in the aftermath of traumatic events, was cited as a significant factor in preventing burnout and maintaining volunteer engagement over time.

Discussion and Conclusion

The findings of this study underscore the multifaceted nature of volunteer effectiveness within humanitarian organizations. The four key components identified—training and skills, organizational culture and management, technological infrastructure, and social and motivational support—align with previous research on volunteerism in humanitarian settings (Kazemi, 2024; Safarpour et al., 2020). Training programs have consistently been shown to improve volunteer performance by enhancing their skills and confidence (Gilavand, 2019). Similarly, the role of organizational culture in shaping volunteer motivation and engagement is well-documented in the literature, with a positive, supportive culture contributing to higher retention and productivity (Jannat et al., 2022).

The importance of technological infrastructure for volunteer effectiveness is increasingly recognized in the humanitarian sector. The integration of technology into volunteer operations has been shown to improve coordination, communication, and resource management, all of which are crucial for effective emergency response (Pirani et al., 2022). This study adds to this body of knowledge

by demonstrating that volunteers in the Iranian Red Crescent benefit from technological tools that enhance their operational capacity.

Finally, the study highlights the critical role of social and motivational factors in sustaining volunteer engagement. Volunteers who feel supported by their peers, appreciated by their organization, and recognized by the public are more likely to remain active and committed (Safarpour et al., 2020). This finding is consistent with the broader literature on volunteer motivation, which emphasizes the importance of intrinsic and extrinsic motivators, including social recognition and emotional support.

In conclusion, this study provides valuable insights into the factors that influence volunteer effectiveness within the Iranian Red Crescent Society. By focusing on training, organizational culture, technology, and social support, humanitarian organizations can enhance volunteer performance, leading to more efficient and impactful responses to disasters and crises. The findings suggest that a comprehensive approach, addressing both the technical and emotional needs of volunteers, is essential for optimizing volunteer contributions in humanitarian contexts.

References

- Eslamipour, F. (2023). High Versus Low-Intensity Resistance Training on Bone Mineral Density and Content Acquisition by Postmenopausal Women With Osteopenia: A Randomized Controlled Trial. *Medical Journal of the Islamic Republic of Iran*. <https://doi.org/10.47176/mjiri.37.126>
- Gilavand, A. (2019). The Impact of Using the Iranian Red Crescent Society Educational Mobile App on Improving the Students' Awareness of First Aids. *Journal of Comprehensive Pediatrics, In Press*(In Press). <https://doi.org/10.5812/compreped.67828>
- Jannat, F., Khorasani-Zavareh, D., Allahbakhshi, K., Aghazadeh-Attari, J., Nateghinia, S., & Mohebbi, I. (2022). The Policy Gap and Inefficiency in Public Volunteers' Response to Assist the Hospitals After Natural Disasters in Iran: A Grounded Theory Methodology. *Disaster*

- Medicine and Public Health Preparedness*, 17. <https://doi.org/10.1017/dmp.2022.53>
- Karimi, M., Asbagh, F. A., Rahimi, R., Safavi, M., Pourmand, G., Hoseini, F., & Mirzaei, M. (2018). Improvement of Semen Parameters in a Man With Idiopathic Severe Oligoasthenoteratozoospermia Using Date Palm Pollen (*Phoenix Dactylifera* L.) Based on Iranian Traditional Medicine: A Case Report and Literature Preview. *Iranian Red Crescent Medical Journal*, 20(6). <https://doi.org/10.5812/ircmj.62969>
- Kazemi, S. (2024). Phenomenological Analysis of Factors That Affect the Increase in the Willingness to Reengage Volunteer Rescuers and Saviors of the Red Crescent Society of the Islamic Republic of Iran. *Disaster Medicine and Public Health Preparedness*, 18. <https://doi.org/10.1017/dmp.2024.179>
- Kheramin, S., Shakibkhah, I., & Ashrafganjooie, M. (2019). Prevalence of PTSD Symptoms Among Iranian Red Crescent Disaster Workers Participated in Rescue and Collection Operation of the Tehran - Yasuj Airplane Crash. *Iranian Red Crescent Medical Journal*, 21(10). <https://doi.org/10.5812/ircmj.95307>
- Mamsharifi, P., Sohrabi, F., Seidi, P. A., Borjali, A., Hoseininezhad, N., Rezaeifar, H., & Asadi, N. (2021). The Role of Making Voluntary Function in Prognosticating and Preventing From Addiction Potential: A Survey Study Among Some Members of the Iranian Red Crescent Society. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-143002/v1>
- Nouri, H., Yaghoubi, N. M., Haddadi, E., & Vise, S. M. (2020). Designing a Model for Developing Key Human Resource Competencies in the Red Crescent Society of the Islamic Republic of Iran. *Journal of Rescue and Relief*, 185-196. <https://doi.org/10.32592/jorar.2020.12.3.4>
- Peyravi, M., & Marzaleh, M. A. (2020). The Effect of the US Sanctions on Humanitarian Aids During the Great Flood of Iran in 2019. *Prehospital and Disaster Medicine*, 35(2), 233-234. <https://doi.org/10.1017/s1049023x20000242>
- Pirani, D., Safi-Keykaleh, M., Farahi-Ashtiani, I., Safarpour, H., & Jahangiri, K. (2022). The Challenges of Health Volunteers Management in COVID19 Pandemic in Iran. *Journal of Health Organization and Management*, 36(7), 933-949. <https://doi.org/10.1108/jhom-05-2022-0146>
- Safarpour, H., Fooladlou, S., Safi-Keykaleh, M., Mousavipour, S., Pirani, D., Sahebi, A., Ghodsi, H., Farahi-Ashtiani, I., & Dehghani, A. (2020). Challenges and Barriers of Humanitarian Aid Management in 2017 Kermanshah Earthquake: A Qualitative Study. *BMC public health*, 20(1). <https://doi.org/10.1186/s12889-020-08722-5>
- Samadi-Miarkolaei, H. (2018). Correlation Between Organizational Citizenship Behavior and Organizational Justice Among Textile Industries' Employees of Red Crescent Society, Iran. *Health Education and Health Promotion*, 6(2), 71-77. <https://doi.org/10.29252/hehp.6.2.71>
- Seddighi, H., Salmani, I., & Seddighi, S. (2020). Monetary Value and the Cost Analysis of a Youth Voluntary Program of Road Safety in Iran. *Health in Emergencies & Disasters Quarterly*, 5(2), 115-120. <https://doi.org/10.32598/hdq.5.2.317.1>
- Seddighi, H., Salmani, I., & Sedeh, M. S. (2020). The Costs of Using Volunteers in a COVID-19 Pandemic Response Program in Iran. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-44019/v1>
- Seddighi, H., Salmani, I., Ермолаева, П., Basheva, O. A., & Sedeh, M. S. (2020). The Challenges and Opportunities of Online Volunteering for COVID-19 Response in Iran: A Qualitative Study. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-48770/v1>
- Sharififar, S., Khoshvaghti, A., & Jahangiri, K. (2019). Management Challenges of Informal Volunteers: The Case of Kermanshah Earthquake in Iran (2017). *Disaster Medicine and Public Health Preparedness*, 15(1), 7-14. <https://doi.org/10.1017/dmp.2019.122>
- Vahedian, M., & Salem, V. (2019). Relationship of Self-Efficacy With Mindfulness and Empathy in Red Crescent Society Volunteers in Saveh, Iran. *Journal of Rescue Relief*, 11(4), 260-266. <https://doi.org/10.52547/jorar.11.4.260>
- Yousefnia-Pasha, Y., Mahjoub, S., Gholami, M., Taherkhani, M., Beyki, A. A., & Gholinezhad, M. (2017). Comparison of Oxidative Stress Intensity in the Seminal Plasma and Serum of Infertile Patients With Different Varicocele Grades and Subjects With No Varicocele: A Cross-Sectional Study. *Iranian Red Crescent Medical Journal*, 20(6). <https://doi.org/10.5812/ircmj.13312>